

prima instanță: S.Caraman
instanța de apel: T.Duca, S.Procopciuc, E.Grumeza

dosarul nr. 2ra-1881/16

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bajurea Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Barbăscumpă Anatolie împotriva lui Bajurea Andrei privind repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 martie 2016, prin care apelul declarat de Bajurea Andrei a fost respins, iar apelul depus de către Barbăscumpă Anatolie admis, fiind casată parțial hotărîrea Judecătorei Florești din 09 noiembrie 2015, în partea respingerii acțiunii de reparare a prejudiciului material, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost admisă parțial, în rest, hotărîrea fiind menținută,

c o n s t a t ă :

La 10 octombrie 2014, Barbăscumpă Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bajurea Andrei privind repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Barbăscumpă Anatolie a indicat că, la 13 septembrie 2014 pîrîtul Bajurea Andrei, prin acțiunile sale ilegale îndreptate împotriva sa, a comis o încălcare a regulilor de convețuire socială, aplicîndu-i lovituri cu pumnul, cauzîndu-i leziuni corporale ușoare, ceea ce se confirmă prin raportul de constatare medico legală nr.574 din 16.09.2014.

Afirmă reclamantul că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 24.09.2014, pentru fapta comisă pîrîtul a fost sancționat cu amendă în mărime de 60 u.c.

Susține că, în urma acțiunilor ilicite ale lui Bajurea Andrei, i-a fost cauzat prejudiciu material și moral, care urmează a fi compensat de către pîrît, precum și cele care urmează să le suporte și anume, protezarea dentară cu efectuarea tratamentului necesar care se evaluează în sumă totală de 600 euro și 2000 lei.

Totodată, în urma acțiunilor ilegale a pârîtului, reclamantul pretinde că i-a fost cauzat și un prejudiciu moral exprimat prin starea de șoc și de stres în urma suferințelor fizice și psihice suportate, pe care îl estimează la suma de 10 000 lei.

Motivează prejudiciul moral prin faptul că Bajurea Andrei i-a cauzat fără nici un motiv o vătămare a integrității corporale, comportîndu-se fără nici un fel de stimă și respect, fiind umilit în cercul mai multor persoane care au fost prezente la comiterea acțiunilor ilegale ale pârîtului.

Solicită reclamantul Barbăscumpă Anatolie, încasarea din contul lui Bajurea Andrei în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 600 euro, echivalentul a 11 214 lei și a sumei de 2000 lei, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin hotărîrea Judecătorei Florești din 09 noiembrie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Barbăscumpă Anatolie a fost admisă parțial, fiind dispusă încăsarea din contul lui Bajurea Andrei în beneficiul lui Barbăscumpă Anatolie a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. S-a respins pretenția privind repararea prejudiciului material. S-a încasat din contul lui Bajurea Andrei în beneficiul lui Barbăscumpă Anatolie cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice acordate în instanța de fond în sumă de 1500 lei. Suplimentar, s-a încasat din contul lui Bajurea Andrei în beneficiul statului taxa de stat de care a fost scutit reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 100 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, Barbăscumpă Anatolie și Bajurea Andrei au declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 martie 2016, apelul declarat de Bajurea Andrei a fost respins, iar apelul depus de către Barbăscumpă Anatolie admis, fiind casată parțial hotărîrea Judecătorei Florești din 09 noiembrie 2015, în partea respingerii acțiunii de reparare a prejudiciului material, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost admisă parțial, după cum urmează. S-a încasat din contul lui Bajurea Andrei în beneficiul lui Barbăscumpă Anatolie prejudiciul material în sumă de 600 euro, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărîrii. Suplimentar, s-a încasat din contul lui Bajurea Andrei în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 693 lei. În rest, hotărîrea a fost menținută.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 27 iunie 2016, Bajurea Andrei a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 22 martie 2016 și casarea parțială a hotărîrii Judecătorei Florești din 09 noiembrie 2015, în partea admiterii acțiunii, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind repararea prejudiciului material și moral înaintată de către Barbăscumpă Anatolie să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii, instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri ilegale și neîntemeiate de admitere parțială a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.223-230).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 22 martie 2016 (f.d.211) și recepționată de către recurentul Bajurea Andrei la 27 aprilie 2016 (f.d.219), iar recursul a fost depus la 27 iunie 2016 (f.d.223), motiv ce impune instanța de recurs să constate prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, că recursul a fost declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Bajurea Andrei, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bajurea Andrei, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Bajurea Andrei, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c. Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bajurea Andrei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Bajurea Andrei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi